TÁBOROVÝ ZPĚVNÍK

ANDĚL - KAREL KRYL

C Ami C G^7
1. Z rozmlácenýho kostela v krabici s kusem mýdla
C Ami C G^7
přinesl jsem si anděla, polámali mu křídla,
C Ami C G^7
díval se na mě oddaně, já měl jsem trochu trému,
C Ami C G^7
tak vtiskl jsem mu do dlaně lahvičku od parfému.

C Ami C G^7
R: A proto, prosím, věř mi, chtěl jsem ho žádat,
C Ami C G^7
aby mi mezi dveřmi pomohl hádat,
C Ami G^7 C Ami G^7 C
co mě čeká a nemine, co mě čeká a nemine.

2. Pak hlídali jsme oblohu, pozorujíce ptáky,
debatujíce o Bohu a hraní na vojáky,
do tváře jsem mu neviděl, pokoušel se ji schovat,
to asi ptákům záviděl, že mohou poletovat.

R:

3. Když novinky mi sděloval u okna do ložnice,
já křídla jsem mu ukoval z mosazný nábojnice,
a tak jsem pozbyl anděla, on oknem odletěl mi,
však přítel prý mi udělá novýho z mojí helmy.

R:

A POHÁDKY JE KONEC

```
              A     D          A             D          A
(ona) Stmívá se nad královstvím, závist je smutek a splín
    A         D     A            D     A
(on) Závist potutelná, číhá, je nesmrtelná.
    D                  E                 A     D
(oba) Tam, kde láska vládne, závist je ztracená,
              E                 Hmi   E     A
shání srdce prázdné, z lásky bývá zmatená.

  D      E     A    D E A
R: Bim bam zvon vyzvání,
   D E  A D E A
  blíží se svítání.

Svítá. Rozum šel spát. Z lásky zblázním se rád.
Svítá a já ám strach, že láska je jen v pohádkách.
Tam, kde láska vládne, závist je ztracená,
shání srdce prázdné, z lásky bývá zničená.

R: Bimbam zvon vyzvání,
  láska nás ochrání.

    D                  E              A        D
(oba) Tam, kde láska vládne, závist je ztracená,
              E         Hmi
shání srdce prázdné z pravdy šílí.

R: Bimbam zvon vyzvání,
  blíží se svítání.
  Ná ná ná ná ná ná,
  láska nás ochrání.
```

BARBORA PÍŠE Z TÁBORA

G
Maminko, tatínku,
D
posílám Vám vzpomínku
z letního tábora,
jistě víte, že Vám píše
G
Vaše dcera Barbora.

Strava se nedá jíst,
dneska byl jen zelný list.
Polívka studená,
co v ní plavou místo nudlí
číslice a písmena.

Myslela jsem prostě, že
budou různé soutěže,
slíbili bojovku,
pak jsme hráli vybíjendu,
na ovce a na schovku.

Štefan, hlavní vedoucí,
chodí s naší vedoucí,
která je příšera,
scházejí se, líbají se
u totemu za šera.

C
Proč jsem se nenarodila
D G
o pár let dřív?
Emi C
Dneska bych krásně chodila
D G G7
se Štefanem, co říká si Steve.
C
Proč jste mě prostě neměli
D G
o pár let dříve?
Emi C
Řekla bych: nebuď nesmělý,
D G
líbej mě, Steve.

Závěrem dopisu
ještě trochu popisu:
ta bréca vedoucí
je tlustá jak dvě normální
oddílové vedoucí.

Když běží po lese,
všechno na ní třese se.
Užívá make-upu,
co na ní ten Štefan vidí,
to já prostě nechápu.

Proč jsem se nenarodila
o pár let dřív?
Dneska bych krásně chodila
se Štefanem, co říká si Steve.
Proč jste mě prostě neměli
o pár let dříve?
Řekla bych: nebuď nesmělý,
líbej mě, Steve.

P.S. je tady ještě
Pošlete dvě tři sta,
jsem bez peněz dočista.
Pojedem do Písku,
máme v plánu zastavit se
v jitexovém středisku.

Když jsme se koupali,
všichni na mě koukali.
Je to tím, že možná
v jednodílných plavkách už
jsem
už jsem prostě nemožná.

Proč jsem se nenarodila,
nenarodila dřív

BAREVNEJ SVĚT

G Hmi
R: Tak se kolem dívej
C G
a pojď kousek blíž,
C G
že se tady dějou věci,
Emi A
to se podivíš,
G Hmi
no tak už se koukej,
C G
barev je čím dál víc,
C G
modrá louka, žlutá voda,
Emi A G
slunce zelený.

1. To si jednou malej kluk sám s barvama hrál,
pustil uzdu fantazii, po zdi maloval,
v pokoji měl hned nebe a u okna stál strom,
na něm ptáci fialoví, jak je viděl on.

R:

2. Svět barvama hýřil, jiný brejle měl a na tý svý modrý louce spousty kytek chtěl,
nechyběl mu motýl, co módní proužky má,
žlutej potok podél stěny jak šála hřejivá.

R:

3. Kluk se jenom díval, velkou radost měl
a když přišla máma domů, pochlubit se chtěl,
neřek' ani slůvko a za ruku ji vzal,
ten svůj poklad pohádkovej hned jí ukázal.

R:

KAREL KRYL - BRATŘÍČKU, ZAVÍREJ VRÁTKA

Ami C
1. Bratříčku, nevzlykej, to nejsou bubáci,
G E7
vždyť už jsi velikej, to jsou jen vojáci,
F
přijeli v hranatých železných
E
maringotkách.

2. Se slzou na víčku hledíme na sebe,
buď se mnou, bratříčku, bojím se o tebe
na cestách klikatých, bratříčku, v polobotkách.

Ami Emi Ami Emi Ami Emi Ami Emi
R: Prší a venku se setmělo,
Ami Emi Ami Emi Ami Emi Ami Emi
tato noc nebude krátká,
Ami Emi F Ami
beránka vlku se zachtělo,
F Ami E
bratříčku, zavřel jsi vrátka?

3. Bratříčku, nevzlykej, neplýtvej slzami,
nadávky polykej a šetři silami,
nesmíš mi vyčítat, jestliže nedojdeme.

4. Nauč se písničku, není tak složitá,
opři se, bratříčku, cesta je rozbitá,
budeme klopýtat, zpátky už nemůžeme.

R: Prší a venku se setmělo,
tato noc nebude krátká,
beránka vlku se zachtělo,
F Ami F Ami F Ami F Ami
bratříčku, zavírej vrátka! Zavírej vrátka!

BYLA JEDNA HOLČIČKA V NAŠÍ ULICI

D A
Byla jedna holčička v naší ulici,
D
měla ráda chlapečka s bílou čepicí.
A
Z chlapečka se vyklubal statný námořník,
D
svaly měl jak Herkules tělo měl jak mník.

R: Nosil kalhoty dole široký,
vlněný tričko přes úzký boky.
Ona byla štíhlá jako rybička,
oba dva se vešli do jeho trička

Když vyrostla holčička v naší ulici
tak si vzala chlapečka s bílou čepicí.
Z chlapečka se vyklubal statný kapitán,
svaly měl jak Herkules, břicho jako džbán.

R: Nosil kalhoty dole široký,
vlněný tričko přes tlustý boky.
Říkal jí stále moje rybičko,
oba dva však měli své vlastní tričko

Teď chodí babička naší ulicí,
za ní cupe dědeček s bílou čepicí .
O dědečkovi se ví, že byl admirál,
že pil když byl námořníkem a že pije dál.

R: Nosí kalhoty dole široký,
vlněný svetr přes suchý boky,
Když zapadá večer za hory sluníčko,
Ona čeká na něho a plete mu tričko.

ČERVENÁ ŘEKA

D D7 G
1. Pod tou skálou, kde proud řeky syčí
D H7 E7 A7
a kde ční červený kamení,
D D7 G
žije ten, co mi jen srdce ničí,
D A7 D
toho já ráda mám k zbláznění.

2. Vím, že lásku jak trám lehce slíbí,
já ho znám, srdce má děravý,
ale já ho chci mít, mně se líbí,
bez něj žít už mě dál nebaví.

3. Často k nám jezdívá s kytkou růží,
nejhezčí z kovbojů v okolí,
věstu má ušitou z hadích kůží,
bitej pás, na něm pár pistolí.

4. Hned se ptá, jak se mám, jak se daří,
kdy mu prý už to svý srdce dám,
ale já odpovím, že čas maří,
srdce blíž Červený řeky mám.
5.=1.
6.=2.

7. Když je tma a jdu spát, noc je černá,
hlavu mám bolavou závratí,
ale já přesto dál budu věrná,
dokud sám se zas k nám nevrátí

FRANKIE DLOUHÁN

G C G
1. Kolik je smutného, když mraky černé jdou
D C G
lidem nad hlavou,smutnou dálavou,
C G
já slyšel příběh,který velkou pravdu měl,
D C G
za čas odletěl,každý zapomněl.

D
R.: Měl kapsu prázdnou Frankie Dlouhán,
C G
po státech toulal se jen sám,
C G D
a že byl veselej,tak každej měl ho rád.
C G Emi
Tam ruce k dílu mlčky přiloží a zase jede dál,
C D
a každej kdo s ním chvilku byl,
C D G
tak dlouho se pak smál.

2. Tam kde byl pláč,tam Frankie hezkou píseň měl,
slzy neměl rád,chtěl se jenom smát.
A když pak ranče večer tiše usínaj,
Frankův zpěv jde dál,nocí s písní dál.

3. Tak Frankieho vám jednou našli,přestal žít,
jeho srdce spí,tiše klidně spí.
Bůh ví jak,za co,tenhle smíšek konec měl,

farář píseň pěl,umíráček zněl.

FRANTIŠEK

G C
1. Na hladinu rybníka svítí sluníčko
Emi G
a kolem stojí v hustém kruhu topoly,
Ami Hmi
které tam zasadil jeden hodný člověk,
Ami D
jmenoval se František Dobrota.

2. František Dobrota, rodák z blízké vesnice,
měl hodně děti a jednu starou babičku,
která když umírala, tak mu řekla: Františku,
teď dobře poslouchej, co maš všechno udělat.

C D C
R: Balabambam, balabambam,
D C
balabambam, balabambam,
D C
balabambam, balabambam,
Ami D
a kolem rybníka vysázet topoly

3. František udělal všechno, co mu řekla, balabambam, balabambam,
a po snídani poslal děti do školy,
žebřiňák s nářadim dotáhl od chalupy k rybníku,
vykopal díry a zasadil topoly.

4. Od té doby vítr na hladinu nefouká,
takže je klidná jako velké zrcadlo,
sluníčko tam svítí vždycky ráno,
protože v něm vidí Františkovu babičku.

GENERÁL LAUDON

(G, D7, G, D7, G, C, G, D7, G, D7, C,
Ref: G, D7, G, D7, G, D7, G)

C G7 C
Generál Laudon jede skrz vesnici,
G7 C
generál Laudon jede skrz ves.
F C G7 C
Jede zkrz vesnici, má novou čepici
G7 C
generál Laudon jede skrz ves.

Recitace :

Stůj ! Kdo tam ? Patrola ! Jaká ? Vojenská !

Kdo jí vede ? Ženská ! Jaká ? Pihatá ! (Zrzavá ?.)

Ref. :
2/4

C G7
Pihatou , pihatou, tu já mám nejradši
C
pihatou , pihatou, tu já mám rád.
G7 C
Já ji pomiluju, ona zase mne, mne mne,
G7 C
že je pihatá trápí srdce mé

HLÁSNÁ TŘEBÁŇ

IVAN MLÁDEK

G **Hmi**
Hlásná Třebáň je krásná
Ami **D7**
a proto ke svý Máně do Třebáně
G **D7**
často jezdit hledím.
G **Hmi**
Hlásná Třebáň je krásná,
Ami **D7**
u Máni v Třebáni si prostě
G
lebedím.

C7 **G**
Dole u Berounky roste kapradí,
Ami **D7** **G** **G7**
komáři že koušou to nám nevadí.
C7 **G**
Máňu u řeky když večer objímám
A7
tak bodání hmyzu vůbec
D7
nevnímám.

G **Hmi**
Hlásná Třebáň je krásná
Ami **D7**
a proto ke svý Máně do Třebáně
G **D7**
často jezdit hledím.
G **Hmi**
Hlásná Třebáň je krásná,
Ami **D7** **G**
u Máni v Třebáni si prostě lebedím

HLÍDAČ KRAV

C (D, G, A, D)

1. Když jsem byl malý, říkali mi naši:
"Dobře se uč a jez chytrou kaši,
F G C
až jednou vyrosteš, budeš doktorem práv,
Takový doktor sedí pěkně v suchu,
bere velký peníze a škrábe se v uchu,"
F G C
já jim ale na to řek':"Chci být hlídačem krav."

C
R: Já chci mít čapku s bambulí nahoře,
jíst kaštany a mýt se v lavoře,
F G C
od rána po celý den zpívat si jen,
F G C
zpívat si: pam pam pam ...

2. K vánocům mi kupovali hromady knih,
co jsem ale vědět chtěl, to nevyčet' jsem z nich:
nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy,
ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,
každý na mě hleděl jako na pytel blech,
každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.
R:
3. Dnes už jsem starší a vím, co vím,
mnohé věci nemůžu a mnohé smím,
a když je mi velmi smutno, lehnu si do mokré trávy,
s nohama křížem a s rukama za hlavou
koukám nahoru na oblohu modravou,
kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy.
R:

HLUPÁKU

(G, C, G, D, G, C, G, D, G…
REF: G, D, G, C, D, G…)

C F C G
Někdo má hadry na těle, někdo je nosí v hlavě
C F C G C
Berme ten rozdíl vesele, berme ten rozdíl hravě
C F C G
Nadutec hloupost nese si důstojně jako páv
C F C G C
Platí to v každé profesi, švec nebo doktor práv

C G
Hlupáku najdu tě, tváříš se nadutě
C F G C
Když lezeš na kutě, když ráno vstáváš
G
Ať jedeš v kočáře a nebo na káře
C F G C
Můj pyšný hlupáku, tebe já znám

Sotva byl náš svět stvořený, sotva byl náš svět stvořen
Pustila hloupost kořeny, pustila hloupost kořen
Rodina zdravých mamlasů valí se jako proud
Jde s námi z časů do časů, dá se s tím vůbec hnout

Hlupáku najdu tě, tváříš se nadutě ...

HOJA HOJ

G C D C G
1. Chceš-li na světě býti převesel
C D G D G
zvol si nejlepší, ze všech řemesel.

2. Chceš-li okouzlit dívku nevinou
staň se vojákem, staň se hrdinou.

G C D7 G
R. Hoja hoj, hoja hoj v králi máme zastání
G C D7 G
Hoja hoj, hoja hoj bůh nás zachrání
G C D7 G
Hoja hoj, hoja hoj hmoždíře a palcáty
G C D7 G
Hoja hoj, hoja hoj holky vokatý.

3. Rány na buben máš-li ve vínku
nesmíš zaváhat ani vteřinku.

4. Sláva až přilbu tvojí pozlatí
stal ses mužem tím co se neztratí.

HONEC KRAV

Ami **C**
1. Po zasmušilé pustině jel starý honec krav,
Ami **C**
den temný byl a ševelil dech větru v stéblech trav,
Ami
tu honec k nebi pohleděl a v hrůze zůstal stát,
F **Ami**
když z rozervaných oblaků viděl stádo krav se hnát.
C **Ami** **F** **Dmi** **Ami**
R: |:Jipijaej, jipijajou, to přízraky táhnou tmou.:|

2. Ten skot měl rohy z ocele a oči krvavé
a na bocích mu plápolaly cejchy řeřavé,
oblohou se neslo jeho kopyt dunění
a za ním jeli honci až k smrti znavení.

R: Jipijaej...

3. Ti muži byli zsinalí a kalný měli zrak
a marně stádo stíhali, jak mračno stíhá mrak,
proudy potu máčely jim tvář i košili
a oblohou se nesl jejich jekot kvílivý.

R: Jipijaej...

4. Tu jeden honec zastavil a pravil:"Pozor dej,
svou duši hříchu uvaruj a ďáblu odpírej,
bys' nemusel pak po smrti se věky věků štvát
a nekonečnou oblohou to stádo s námi hnát."

R: Jipijaej... 2x

CHAJDA

G D G
1. /: V dáli za horama stojí chajda malá, :/
C G D G G7
/: pod ní teče řeka, za ní černá skála. :/

2. /: Přišla velká voda, vzala chajdu malou, :/
/:t i dva kamarádi nemaj' si kam lehnout. :/

3. /: Smutně bloudí světem, hledaj chajdu svoji, :/
/: tam, kde chajda stála, černá skála stojí. :/

4. /: Neplač, kamaráde, pro tu chajdu malou, :/
/: dřív než jaro přijde, postavíme novou. :/

CHODÍM PO BROADWAYI

```
        D                                                  (A)
1. [: Chodím po Broadwayi hladov sem a tam :]
                D                G
chodím po Broadwayi, po Broadwayi,
  D                A                D
 po Broadwayi hladov sem a tam.
  D
R: Singi jou jou jupí jupí jou,
                            A
singi jou jou jupí jupí jou,
          D         G
singi jou jou jupí, jou jou jupí,
 D                A      D
singi jou jou jupí jupí jou.

2. [: Moje černé děti mají stále hlad :]
 moje černé děti, černé děti,
 černé děti mají stále hlad.
R:
3. [: Práci nedostanu, černou kůži mám :]
 práci nedostanu, nedostanu,
 protože já černou kůži mám.
R:
4. [: A já pevně věřím, že zas přijde den :]
a já pevně věřím, pevně věřím,
že zas bude černoch svoboden.
```

JARO

Ami C G Ami
1. My čekali jaro, a zatím přišel mráz,
C G Ami
tak strašlivou zimu nepoznal nikdo z nás,
C G Ami
zvěř z okolních lesů nám stála u dveří,
C G Ami
mnozí, co se smáli, náhle uvěří.
C G
Z chýší dřevo mizí a mouka ubývá,
Dmi G
nouze, nám tak cizí, se rychle ozývá,
C G
ve stájích je ticho, seno dochází,
Dmi G Ami
pod malými okny bílá smrt obchází, a stále blíž.
2. A potom to přišlo, co muselo se stát,
od údolí k horám začalo všechno tát,
tenkrát přišel soused, a jak mluví, téměř lká:
"Moje žena myslí, že se jara nedočká."
Půjčil jsem mu koně, a když saně zapřahal,
ještě, než se rozjel, jsem ho rychle varoval:
"Nevracej se brodem, ledy už praskají,
nejpozději zítra se na pouť vydají tam v údolí."
3. Už padalo šero, když se navracel,
delší cestou přes most však čas už neztrácel,
kůň se marně vzpínal, dál nechtěl jet,
a, jak jsem mu říkal, pod nimi prasknul led.
Zvíře strachem hnané ty saně strhlo zpět
a nad ním se tam v brodu navždy zavřel led,
hledali ho dlouho, a když zmizel zbylej sníh,
pod mostem ležel na schodech kamenných, kudy měl jít.
Ami C G Ami
*: Někdy ten, kdo spěchá, se domů nevrací ...

JASNÁ ZPRÁVA

Sólo: 2x

G Em C D Am C

G
1. Skončili jsme, jasná zpráva,
Emi C D
proč o tebe zakopávám dál,
Ami C G
projít bytem já abych se bál.

G
Dík tobě se vidím zvenčí,
Emi C D
připadám si starší menší sám,
Ami C
kam se kouknu, kousek tebe
G
mám.

Emi G
R. Pěnu s vůní jablečnou,
Emi Hmi
vyvanulý sprej,
Emi G D
telefon, cos ustřihla mu šňůru,
Emi G
knížku krásně zbytečnou, co
Emi Hmi
má lživý děj,
Emi G D
píše se v ní, jak se lítá vzhůru,
Ami D
lítá vzhůru, ve dvou vzhůru.

G
2. Odešla's mi před úsvitem,
Emi C
mám snad bloudit vlastním
D
bytem sám,
Ami C
kam se kouknu, kousek tebe
G
mám.

Sólo: 2x
G Em C D Am C

R.

3. Skončili jsme jasná zpráva,
není komu z okna mávat víc,
jasná zpráva, rub, co nemá líc.

Sólo: 2x
G Em C D Am C

JEZ

C A7 D7 G7 C A7 D7 F
G7 C G7

C G7
1. Na vodu už jezdím jenom
C G7
s Vendou, s Vendou,
C G7 C
do kánoje nevlezu už s Bendou,
A7
s Bendou,
Dmi7 G7 C A7
Jenda Benda nemožný je zadák,
D7 G7
nemá vlohy a je laj-, laj-, lajdák,
C A7
von ví, že šumí les, že kvete bílý bez,
D7 G7
že v dáli hárá pes, že vysouší se mez
C A7
a že mostem cloumá rez, že říčka jde skrz ves,
D7 G7
ale nevšimne si, že se blíží jez,
C
jez, jez.

2. Jel jsem tuhle Ohři s Jendou
Bendou, Bendou,
proč já, houska, nejel radši s Vendou, Vendou,
Jenda Benda sjel na vodu mělkou,
spáchal v lodi díru vel-, vel-, velkou,
já měl náladu zlou, von zničil kéňu mou,
už nikdy, houpy hou, s ní nepopluji mhou,
a tak šetřím na novou, na laminátovou,
už ji chci mít v létě na dovolenou, -nou, -nou.

solo ad lib. (na tytéž akordy)

KDYBY SE V KOMNATÁCH

G **Dmi**
K životu na zámku mám jednu poznámku
C **G**
Je tu neveselo, je tu truchlivo
Dmi
V ostatních královstvích nezní tak málo smích
C **G**
Není neveselo, není truchlivo

G7 **C** **G**
Kdyby se v komnatách běhoun jak hrom naláh
Ami **D** **G**
A na něm akrobati začali kejklovati
G7 **C** **G**
Kdyby nám v paláci pištěli dudáci
Ami **D** **G**
To by se krásně žilo, to by byl ráj

Kde není muzika, tam duše naříká
Tam je neveselo, tam je truchlivo
Chtěla bych dvůr pestrý, kde znějí orchestry
Kde není neveselo, žádné truchlivo

Kdyby se v komnatách ...

KDYŽ SE ZAMILUJE KŮŇ

FG C Ami

Když se zamiluje kůň
G

tam někde v pastvinách

láskou hlubokou jak tůň
C

tam někde v pastvinách.

Když se zamiluje kůň
F

koňskou láskou

C
zpívejte písničku

G
pro jeho klisničku

C
nechte ho jít.

G

Nejkrásnější zvíře

F
zvíře pro rytíře

C
jmenuje se kůň

G
Važte si ho, lidé,

F
ať nám jich pár zbyde

C ami
jmenuje se kůň

G
jmenuje se kůň.

Slečna s bílou lysinkou
tam někde v pastvinách
bude brzy maminkou
tam někde v pastvinách.
Vždyť se zamiloval kůň
koňskou láskou
hřívu si navlnil
aby ji oslnil
a cválá k ní.

KOZEL

(G, C, D, G)

D G
1. Byl jeden pán, ten kozla měl,
A D
velice si s ním rozuměl,
měl ho moc rád, opravdu moc,
hladil mu fous na dobrou noc.

2. Jednoho dne se kozel splet',
rudé tričko pánovi sněd',
jak to pán zřel, zařval "jéjé",
svázal kozla na koleje.

3. Zahoukal vlak, kozel se lek':
"to je má smrt", mečel "mek,
mek",
jak tak mečel, vykašlal pak
rudé tričko, čímž stopnul vlak.

LÁSKA NA STO LET

G C
Až mě budeš chtít
Ami D
já budu mít co žádný nemá.
G C Hmi D
Až mě budeš chtít jeden krát.
G C
Až se budem znát
Ami D
budem se ptát co nás dva čeká
G C Hmi D
Až se budem znát jeden krát.

G C
R: Budem chtít lásku na sto let
G C
Za ní jít a znát jí nazpaměť
G D G D
Co může být víc, než mít
někoho rád
G C
Najdem svůj ostrov pokladů
G C
Na něm já s tebou zůstanu
G D G
Co může být víc než mít
někoho rád.

Až se budem brát bude znít
chór všech zvonů světa
Až se budem brát Jeden krát
Až pak budem chtít.
Budeme mít co žádný nemá
Až svět kolem nás. Jeden krát.

R: Bude chtít lásku na sto let
Za ní jít a znát jí nazpaměť
Co může být víc, než mít
někoho rád
Žádný pláč, žádní trápení
Kolem nás nikdy už není
Co může být víc než mít někoho
rád

R: Budem chtít lásku na sto let
Za ní jít a znát jí nazpaměť
Co může být víc, než mít
někoho rád
Každý den místo zázraků
Stačí nám nebe bez mraků
Co může být víc než mít někoho
rád.

R: Budem chtít lásku na sto let
Za ní jít, znát jí nazpaměť.
Co může být víc, než mít
někoho rád

MAMUTI

```
   G                          G7
1. Přišel pravěk zas o něco dříve,
            C                G
  a s ním vítr přines' mamuty,
       Emi                    G
  jejich dusot už je slyšet z dálky,
      C              G
  bude žrádlo na tuty.

2. Celej měsíc kopali jsme jámu,
  pak přišel očekávanej den,
  bylo slyšet těžkou tupou ránu,
  už je tam, nemůže ven.

     Emi      G              C
R: Mamuti, mamuti, na kořínky, na bobule kašlu ti,
      C                      Emi
  kolem běhá hora masa, jó, to bude krása,
   C                     G
  přežerem se zase k prasknutí.

3. Mamut zmizel skoro celej v díře,
  kouká mu jen špička chobotu,
  chytrou lstí my přemohli jsme zvíře
  časně ráno v sobotu.

4. Celej tejden ležíme a žerem,
  nemáme už na nic náladu,
  mastný brady tiše svítí šerem
  a já toužím zase po hladu.

R:
```

MEDVĚDI NEVĚDÍ

1.

Emi Ami Emi H7
Medvědi nevědí, že tůristi nemaj zbraně,
Emi Ami Emi H7 Emi H7
až jednou procitnou, počíhají si někde na ně.
Výpravě v doubravě malý grizzly ukáže se,
tůristé zajisté rozutíkají se po le - se.

Ref:

D7 G
Na pěšině zbydou po nich tranzistoráky
D7 G
a dívčí dřeváky a drahé foťáky,
D7 G G7
medvědi je v městě vymě - ní za zlaťá - ky,
C G D7 G H7
za ty si koupí maliny, med a slané burá - ky.

2. (jako první sloka)

Ref: Na pěšině ...

MILENCI V TEXASKÁCH

G Emi C Emi
1. Chodili spolu z čisté lásky a sedmnáct jim bylo let
G Emi C Emi
a do té lásky bez nadsázky se vešel celý širý svět,
C Hmi Ami D
ten svět v nich ale viděl pásky, a jak by mohl nevidět,
G Emi C Emi
vždyť horovali pro texasky a sedmnáct jim bylo let.

2. A v jedné zvláště slabé chvíli za noci silných úkladů
ti dva se spolu oženili bez požehnání úřadů,
ať vám to je či není milé, měla ho ráda, měl ji rád,
odpusťte dívce provinilé, jestli vám o to bude stát.

3. Ať vám to je či není milé, měla ho ráda, měl ji rád,
a bylo by moc pošetilé pro život hledat jízdní řád,
tak jeden mladík s jednou slečnou se spolu octli na trati,
kéž dojedou až na konečnou, kéž na trati se neztratí,
C EmI
kéž na trati se neztratí, kéž na trati se neztratí ...

MODRAVÝ DÝM - NEZMAŘI

G C
1. Modravý dým z cigaret stoupá,
G C
za oknem mým nebe se houpá,
D C
z plakátů cár po dešti zbyl,
G D
pomalu svítá, pomalu svítá.

Emi C D
R: Místo lampy večerní
Emi C D
čekám, až se rozední
Ami D Hmi
den loučení.

2. Čaj poslední v hrníčku míchám,
na stěně stín, dnes nepospíchám,
snad je to tím, že dnešní den
pomalu svítá, pomalu svítá.

R: (2x)

MONTGOMERY

Rec:
Dávno utichly boje, i vítr odvál
dunění kopyt někam tam, kde se
vyprahlá poušť trávy snoubí s
obzorem, dávno pohasl lesk
v očích dívky, již osud zanechal tak
samotnou, se srdcem
navždy, navždy prázdným.

D G Em
1. Déšť ti, holka, smáčel vlasy,
A7 D A7
z tvých očí zbyl prázdnej kruh,
D G Em
kde je zbytek z tvojí krásy,
A7 D
to ví dneska jenom Bůh.

Ref.:
Z celé jižní eskadrony
nezbyl ani jeden muž,
v Montgomery bijou zvony,
déšť ti smejvá ze rtů rúž

2. Tam na kopci v prachu cesty
leží i tvůj generál,
v ruce šátek od nevěsty,
ale ruka leží dál.

Ref.:

3. Tvář má zšedivělou strachem,
zbylo v ní pár těžkých chvil.
proužek krve stéká prachem,
déšť mu slepil vlasy jak jíl.

Ref.:

Rec: Nedočkáš se, holka, svý jižní
eskadrony, tý velký chlouby nás,
mrtvejch všech, dříve najdeš hroby
mezi stormy anebo šest stop hlíny
tam, v těch smutnejch zdech.

4. Tam na kopci v prachu cesty
leží i tvůj generál.
V ruce šátek od nevěsty,
ale ruka leží dál

Rec: Vím, že nejsem sama, které
osud odepřel jedinou lásku, a
také vím, že tak jako mně, i mnoha
jiným se stále vrací ono tragické
"proč".

5. Déšť ti šeptá jeho jméno,
šeptá ho i listoví,
lásku měl rád víc než život,
to ti nikdy nepoví.

Ref.:

MUSÍŠ JÍT DÁL

G C G
1. Když ti nohy už nějak neslouží,
G D G
musíš jít, jít dál,
G C G
a když občas šlápneš do louží,
G C G
musíš jít, jít dál,
G G7
když už nemáš střechu nad hlavou
C (Cmi)
a jenom kapsu děravou,
G C G D
musíš jít, jít, cíl tvůj je ze dne na
GCG
den blíž.

2. Když tě přítel tvůj někdy oklamal, musíš jít, jít dál,
jenom rukou mávni, čert to vzal, musíš jít, jít dál,
jenom na sebe se spoléhej, štěstí u druhých nehledej,
musíš jít, jít, cíl tvůj je ze dne na den blíž.

3. Když boj svůj předem prohráváš, musíš jít, jít dál,
a když ruce do klína pokládáš, musíš jít, jít dál,
jenom nevěš hlavu, to chce klid, uvidíš, zas bude líp,
musíš jít, jít, cíl tvůj je ze dne na den blíž.

4. Když tě smůla někdy provází, musíš jít, jít dál,
anebo když máš spoustu nesnází, musíš jít, jít dál,
jen lidem zlým se vyhýbej, názor svůj si uhlídej,
musíš jít, jít, cíl tvůj je ze dne na den blíž.

5.=1. + musíš jít, jít dál ....

OKOŘ

G
1. Na Okoř je cesta jako žádná ze sta,
D7 G
vroubená je stromama,
když jdu po ní v létě, samoten na světě,
D7 G G7
sotva pletu nohama,
C G A7 D7
na konci té cesty trnité stojí krčma jako hrad,
G
tam zapadli trampi, hladoví a sešlí,
D7 G
začli sobě notovat.
G D7
R: Na hradě Okoři světla už nehoří,
G D7 G
bílá paní šla už dávno spát,
G D7
ta měla ve zvyku podle svého budíku
G D7 G G7
o půlnoci chodit strašívat,
C G
od těch dob, co jsou tam trampové,
A7 D7
nesmí z hradu pryč,
G D7
a tak dole v podhradí se šerifem dovádí,
G D7 G
on jí sebral od komůrky klíč.

2. Jednoho dne z rána roznesla se zpráva,
že byl Okoř vykraden.
nikdo neví dodnes, kdo to tenkrát vodnes',
nikdo nebyl dopaden,
šerif hrál celou noc mariáš s bílou paní v kostnici,
místo, aby hlídal, vášnivě jí líbal,

dostal z toho zimnici.

PARTA Z RANČE Y

D G D A7
1.Každé ráno sjíždí z hor ta parta z ranče Ypsilon,
D G D A7 D
mezi nima jede na koni ten kovboj jménem John.

2.Tam dole u řeky stojí opuštěnej srub,
nedávno tam ještě bývala má plavovlasá Ruth.

3.Co asi stalo se s mojí plavovlasou Ruth,
co asi stalo se, že opustila srub.

4.Vrátíš-li se jednou zpět, tak přijď se na mě podívat,
tebe, moje plavovlasá Ruth, budu mít stále rád.

5.Tam dole u řeky stojí opuštěnej strom,
nedávno se na něm oběsil ten kovboj jménem John.

PÍSEK

Ami D G E^7
1. Jako písek přesíváš mě mezi prsty,
Dmi E^7 Ami G C
stejně ti dlaně prázdný zůstanou,
Dmi G
[: ani vodu nepřeliješ sítem,
C C/H Ami
někdy je strašně málo chtít,
Dmi E^7 Ami G(E^7) C(Ami)
já nejsem z těch, co po těžký ráně nevstanou. :]

2. Pevnou vůlí taky příliš neoplýváš,
zdá se, že nemíníš mě vážně brát.
[: kolik času nám to ještě schází,
nebo je všechen dávno pryč,
(F)
a za čím se to vlastně máme stále hnát? :]

3. Jako kámen najednou mi v cestě stojíš,
vím, že se leccos těžko obchází,
[: radši zkusím někde jiný příběh,
který bude lepší konec mít,
ale už teď ti můžu říct, že mi neschází. :]

4. Jako písek přesíváš mě mezi prsty,
stejně ti dlaně prázdný zůstanou,
ani vodu nepřeliješ sítem,
někdy je strašně málo chtít,
já nejsem z těch co po těžký ráně nevstanou ...

POLÁMAL SE MRAVENEČEK

G **D** **G**
1.Polámal se mraveneček, ví to celá obora,
o půlnoci zavolali mravenčího doktora.

2.Doktor klepe na srdíčko, potom píše recepis,
3x denně prášek cukru, bude chlapík jako rys.

3.Dali prášky podle rady, mraveneček stůně dál,
celý den byl jako v ohni, celou noc jim proplakal.

4.Čtyři stály u postýlky, pátý těšil "neplakej",
zafoukám ti na bolístku, do rána ti bude hej.

5.Zafoukal mu na bolístku, pohladil ho po čele,
hop a zdravý mraveneček skáče ráno z postele.

PRINCOVÉ JSOU NA DRAKA

G C G
Někdo má hadry na těle,
D
někdo je nosí v hlavě,
G C G
berme ten rozdíl vesele,
D G
berme ten rozdíl hravě.

Nadutec hloupost nese si
důstojně jako páv,
platí to v každé profesi,
švec nebo doktor práv.

G
Hlupáku, najdu tě,
D
tváříš se nadutě,
G C
když lezeš na kutě,
D G
když ráno vstáváš.

Ať jedeš v kočáře
a nebo na káře,
můj pyšný hlupáku,
tebe já znám.

Sotva byl váš svět stvořený,
sotva byl váš svět stvořen,
pustila hloupost kořeny,
pustila hloupost kořen.

Rodina zdravých mamlasů
valí se jako proud,
jde s námi z časů do časů,
dá se s tím vůbec hnout?

Hlupáku, najdu tě,
tváříš se nadutě,
když lezeš na kutě,
když ráno vstáváš.

Ať jedeš v kočáře
a nebo na káře,
můj pyšný hlupáku,
tebe já znám.

PRODAVAČ

G
Pojďte všichni dovnitř, pozvěte si všechny známé,
my vám dobrou radu dáme, neboť právě otvíráme,
prodáváme, vyděláváme, co kdo chcete, tak to máme,
co nemáme objednáme, všechno známe, všechno víme,
poradíme, posloužíme.

G, C, D7, G, G, C, G, C, G, A7, D7
G, C, D7, G

Stál krámek v naší ulici, v něm párky, buřty s hořčicí
a bonbóny a sýr a sladký mák.
Tam chodíval jsem potají, tak jak to kluci dělají a ochutnával od okurek lák a pro mou duši nevinnou pan vedoucí byl hrdinou, když po obědě začal prodávat:
Měl jazyk mrštný jako bič a já byl z něho celý pryč a
toužil jsem se prodavačem stát.
Ref.
G **C**
Pět deka, deset deka, dvacet deka,
třicet deka, kilo chleba, kilo cukru,
D
jeden rohlík, jedna veka, všechno máme, co kdo chcete,
G
obchod kvete, jen si račte říct.

Čtyři kila, deset kilo, dvacet kilo,
třicet kilo, navážíme, za balíme,
klaníme se, to by bylo, prosím pěkně, mohu nechat o jedenáct deka víc.

Já nezapomněl na svůj cíl
a záhy jsem se vyučil a moh být ze mě prodavačů král.
Jenomže, jak běžel čas,
náhle zaslechl jsem hudby hlas
a znenadání na jevišti stál.
I když nejsem králem zpěváků,
teď zpívám s partou Fešáků
a nikdo vlastně neví, co jsem zač
Mě potlesk hřeje do uší
a mnohý divák netuší,
že mu vlastně zpívá prodavač.

Ref: Pět deka, deset deka ..

Vím, že se život rozletí
a sním o konci století,
kdy nikdo neví, co je chvat a shon
a dětem líčí babička,
jak vypadala elpíčka
a co byl vlastně starý gramofon.
I kdyby v roce dva tisíce
byla veta po muzice,
obchod je věc stále kvetoucí.
Už se vidím, je to krása,
ve výloze nápis hlásá:
MICHAL TUČNÝ : odpovědný vedoucí.

Ref: Pět deka, deset deka .....

RODNÉ ÚDOLÍ (RED RIVER VALLEY)

G C
1. Cesta má přede mnou v dáli mizí,
G D
každý krok v srdci mém zabolí,
G C
zakrátko bude mi všechno cizí,
G D G
nespatřím své rodné údolí.
G C
R: Já volám: nashledanou, nashledanou,
G D G
nashledanou, rodné údolí,
C
já volám: nashledanou, nashledanou,
G D G
při vzpomínce srdce zabolí.
2. Oči mé nevidí, jak se stmívá,
nevidí, co jsem měl tolik rád,
jediné, co mi teď ještě zbývá:
rodnému údolí sbohem dát.

R:

3. Proč se den za každou nocí vrací,
proč se čas na chvíli nezastaví,
nemusel bych ti své sbohem dáti,
kdyby dnešní den navěky byl.

R:

RUTY-ŠUTY

```
          A
1. Když projížděl jsem starým Coloradem,
                                E E7
   tu uslyšel jsem výkřik vzdálený,
   A          A7                D       Dmi
   [: jel jsem podle hlasu a, k mému úžasu,
   E          E7              A
   ležel tam muž k zemi skolený. :]

   A
R: Ruty-šuty, Arizona, Texas,
                        E E7
   ruty-šuty, Arizona má,
   A          A7               D       Dmi
   jel jsem podle hlasu a, k mému úžasu,
   E          E7                A
   ležel tam muž k zemi skolený.

2. Sklonil jsem se k jeho obličeji,
   poznal jsem v něm svého dvojníka,
   [: jeho tělo bylo probodáno nožem,
   teplá krev mu z rány vytéká. :]

R: Ruty-šuty, Arizona, Texas,
   ruty-šuty, Arizona má,
   jeho tělo bylo probodáno nožem,
   teplá krev mu z rány vytéká. :]

3. Pravil ke mně hlasem zmírajícím:
   "Příteli můj, padre jediný,
   [: byla to na mě léčka, já to nevěděl,
   a jako starej vůl jsem naletěl. :]
```

R: Ruty-šuty, Arizona, Texas,
ruty-šuty, Arizona má,
byla to na mě léčka, já to nevěděl,
a jako starej vůl jsem naletěl.

4. Když chceš, hochu, Arizonu znáti,
musíš umět jezdít, bít se, pít,
[: musíš umět střílet, ženy milovat,
potom můžeš Arizonu znát. :]

R: Ruty-šuty, Arizona, Texas,
ruty-šuty, Arizona má,
[: musíš umět střílet, ženy milovat,
potom můžeš Arizonu znát. :]

JÁ TI PRSTÝNEK DÁM

z pohádky "Zlatovláska"

C G C
Já ti prstýnek dám ná ná ná ná ná
F G C
já ti dám za něj svůj ná ná ...
F C Ami
/:lásku věrně mi přísahej
Dmi G C
celý život při mně stůj :/

JEDNO ZRNKO POPELA

(G, Ami, D, G..)

C Dmi G C
1. Jedno zrnko popela, jedno zrnko hrášku,
C Dmi G C
abys taky věděla, že máš hejno brášků.
C Dmi G C
2. Jedno zrnko popela, jedno stéblo slámy,
C Dmi D7 G F C G C G
tak buď hodně veselá a zpívej si s námi la la la la

3. Jedno zrnko popela, jedna stará nit,
tak buď hodně veselá, my už můžem jít la la la la ...

MÁME DOMA OBLUDU

(G, D, G, C, G, D, G)

C **G**
1. Máme doma obludu, já vím, my víme,
C
přihnala se k obědu, já vím, my víme.
F
Teď má pusu od medu, já vím, my víme.
C **G** **C**
Odjela na mopedu - stalo se to ve středu.

2. Máme doma upíra, já vím, my víme,
na půdě se zavírá, já vím, my víme.
Čuchal česnek s cibulí, já vím, my víme,
Zub mu vypad, teď bulí - stalo se to v pondělí.

3. Máme doma strašidlo, já vím, my víme,
do povidel upadlo, já vím, my víme.
Spí pod bílým papírem, já vím, my víme,
uteklo i s upírem - stalo se to předvčírem.

MRAVENČÍ UKOLÉBAVKA

C G
Slunce šlo spát
F G
za hromádku klád
C ami G
na nebi hvězdy klíčí.
C G F G
Už nepracuj, mravenečku můj,
C G C
schovej se do jehličí.

Slunce šlo spát
za hromádku klád
na nebi hvězdy klíčí.
Už nepracuj, mravenečku můj,
schovej se do jehličí.

C F C G
Máš nožičky uběhané,
C F G
den byl tak těžký.
C F C G
Pojď, lůžko máš odestlané
C F C
v plátku od macešky.

Spinká a sní
mravenec lesní
v hromádce u kapradí.
Nespinká sám,
s maminkou je tam,
tykadlama ho hladí.

Máš nožičky uběhané,
den byl tak těžký.
Pojď, lůžko máš odestlané
v plátku od macešky.

Spinká a sní
mravenec lesní
v hromádce u kapradí.
Nespinká sám,
s maminkou je tam,
tykadlama ho hladí.

NA SKLENIČKU S NAPOLEONEM

```
                C           D             G             C
1. Kamelot posledni list prodava, kabaty limce zvedaji,
  C                   D                 G            C
  zbyvaji posledni chvilky, to jenom na mne cekaji,
            D                  G      C                D
  sotva vydechnout me nechaji, uz se hadaji o drobne,
                G            C(D)      D(G)
  mysky pred ocima behaji, [: to je tem holkam podobne. :]
  G                              D
R: Opily tulak bere srdce do dlani,
  C              D      G         C
  je natolik zive, az strach nahani,
              D                 G
  horke a vrouci jak vlastni dech,
          C                   D                        G
  [: nestesti nechodi po horach, rado chodi po lidech. :]

2. Rozhovor zakopnul o patnik, kliky voni mosazi,
  byt chvili jinym panem, to me vzdycky dorazi,
  Napoleon moje kroky provazi a uplne mi rozumi,
  kdyz salem prochazi, [: i kdyz pit moc neumi. :]

R:

3. Klaunum se zachtelo dramata hrat, namety mezi nami hledaji,
  ziznivym praskaji zilky, to jak ten kraval delaji,
  kdyz ukonci sve tazeni, dobre od zleho trhaji,
  a pak je spolu zase ozeni, [: [: a leta bezi, vazeni. :] :]
```

NAD HORŮ SVÍTÁ

G **C**
Nad horů svítá, začíná nový den
G
slunce nás vítá
G **C**
Mládenče vstávej, koně chcú vody pít
G **C**
tak jim ju dávej, ať můžeš klidný být
Ami7 **D** **Hmi** **Emi**
v košili bílé teď spí v náručí milé
C **D** **Hmi**
a sní, v košili bílé teď spí

G **C**
Zítra až půjdem do vojny Švédy bít,
G **C**
maměnka pláče nedej se zastřelit,
Ami7 **D** **Hmi** **Emi**
v košili rudé teď sám v zemi spát bude
C **D** **Hmi**
a sní, v košili rudé teď spí

Cmaj7 **D** **Hmi** **Emi7**
Zrádný jsou vítání s válkou, jejijé
Cmaj7 **D** **Emi7**
když svítání zlátnou, ouou

Poslední naděj musíš jí v srdci mít
modlitbu spřádej kdo nechce nepřežít
v košili rudé teď sám v zemi spát bude
a sní, v košili rudé teď spí

Zrádný jsou vítání s válkou, jejijé
když svítání zlátnou, ouou
Teď zvláštní tón láká tě domů,
jejijé a zem vpíjí karmín, ouou

NENÍ NUTNO

```
     C
Není nutno, není nutno,
                    G
aby bylo přímo veselo,
F
hlavně nesmí býti smutno,
G                   C
natož aby se brečelo.
C
Chceš-li, trap se, že ti v kapse
                    G
zlaté mince nechřestí,
F
nemít žádné kamarády,
G                   C
tomu já říkám neštěstí.


F     C
Nemít prachy - nevadí,
    F     C
nemít srdce - vadí,
    F     C
zažít krachy - nevadí,
    F         G
zažít nudu - jó to vadí, to vadí.
```

Není nutno, není nutno,

aby bylo přímo veselo,

hlavně nesmí býti smutno,

natož aby se brečelo.

Není nutno, není nutno,

aby bylo přímo veselo,

hlavně nesmí býti smutno,

natož aby se brečelo.

PETŘE, PETŘÍČKU

G D Emi C D
1. Petře Petříčku chlapče rozmilý,
G
/: my bychom se k sobě tolik,
C GDG
my bychom se k sobě tolik hodili. :/

2. Větře vetříčku vaneš po poli,
/: pofoukej mi mou hlavičku,
pofoukej mi mou hlavičku ať nebolí. :/

3. Voda voděnka mezi oblázky,
/: takové je pohlazení,
takové je pohlazení od lásky. :

PRAMEN ZDRAVÍ Z POSÁZAVÍ

C
Každý den, každý den,
ami
k svačině jedině,
F G C
jedině pramen zdraví z Posázaví.

Chcete-li prospěti
dítěti zdravému,
kupte mu pramen zdraví z Posázaví.

G C
Výrobky mléčné,
ami
to je marné,
F
jsou blahodárné
G C
a věčné.

Výrobky mléčné,
to je marné,
jsou blahodárné
a věčné.

Výrobky mléčné,
to je marné,
jsou blahodárné
a věčné.

Výrobky mléčné,
to je marné,
jsou blahodárné
a věčné.

PRINCEZNA ZE MLEJNA

```
 C                                F    C
1. Vím jedno oudolí, vím já pěknej mlejn,
                              F
   vedle něj rybník s rákosím,
        F                          C
   /: bydlí tam panenka, voči má jak pomněka,
                            G       C
   jinou už na tom světě nehledám. :/

2. Vím jedno oudolí, vím já pěknej mlejn,
   míří sem cesta s přívozem,
   /: kde cesta necesta, tady je má nevěsta,
   nerovná se jí žádná z princezen. :/

3. Vím jedno oudolí, vím já pěknej mlejn,
   vedle něj rybník s rákosím,
   /: ta dívčí, co ji znám je má bílá princezna,
   tu si já od pantáty vyprosím. :/
```

PROMĚNY *(ČECHOMOR)*

Ami G C
Darmo sa ty trápíš můj milý synečku
E7 Ami
nenosím ja tebe nenosím v srdéčku
G C G C Dmi E7 Ami
A já tvoja ne bu du ani jednu hodinu
Copak sobě myslíš má milá panenko
vždyť ty si to moje rozmilé srdénko

A ty musíš býti má lebo mi tě Pán Bůh dá
A já sa udělám malú veverečkú
a uskočím tobě z dubu na jedličku
Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu

A já chovám doma takú sekérečku
ona mi podetne dúbek i jedličku
A ty musíš býti má lebo mi tě Pán Bůh dá

A já sa udělám tú malú rybičkú
a já ti uplynu preč po Dunajíčku
Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu

A já chovám doma takovú udičku
co na ni ulovím kdejakú rybičkuA
ty přece budeš má lebo mi tě Pán Bůh dá

/: Ami, F, C, F, C, G :/
A já sa udělám tú velikú vranú
a já ti uletím na uherskú stranu
Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu

A já chovám doma starodávnú kušu
co ona vystřelí všeckým vranám dušu
A ty musíš býti má lebo mi tě Pán Bůh dá

A já sa udělám hvězdičkú na nebi
a já budu lidem svítiti na nebi
Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu

A sú u nás doma takoví hvězdáři
co vypočítajú hvězdičky na nebi
A ty musíš býti má lebo mi tě Pán Bůh dá

/: Ami, F, C, F, C, G :/

RACI V PRÁCI

[A]Na našem [Amaj7]rybníku,
tam [A7]v ráji řas a [A7**]vodníků,*
já [D]sleduju to [E]tiše z povzdá[A]lí.

[A]Ropuchu [Amaj7]s medvědem
od [A7]ucha k uchu [A7**]s úsměvěm,*
to [D]vždycky, když to [E]žabák uba[A]lí.

Už jsou zas v zámoří
sakra slizký úhoři,
ostatním se to zjevně nelíbí.

Připlujou, machrujou,
kdejakou řečí hovoří,
sebevědomí jim nechybí.

®: Jó větši[A]na těch malejch ryb,
če[D]ká až bude [A]líp.
Ne[D]chtěj se plácat [E]v bahně,
živo[A]řit
a na dně [E]žít.

Hledaj svý [A]místo na slunci,
jak [D]štiky a sum[A]ci.
No [D]prostě si chtěj [E]holky
přilep[A]šit. [E]

Raci v práci rokujou
na hřbetech plotic vyplujou,
prej obklíčit a dobít Rakovník.

Škeble se šklebí na žáby,
žáby si hrajou na dámy,
neb kolem jde krab starý
milovník.

®

{Bridge}
[F#mi]Červ se kroutí na háku,
ty [D]chytrý to maj na háku
jen [F#mi]jedna malá ze dna
vysko[D]čí. {tóny fis, e, fis}
Ří[F#mi]tí se střemhlav nahoru,
kouk[D]něte na tu potvoru,
mám [E]dojem, že to dobře
neskon[E7]čí.

ŘEKNI, KDE TY KYTKY JSOU

C Ami F G
1. Řekni, kde ty kytky jsou, co se s nima mohlo stát,
C Ami Dmi G
řekni, kde ty kytky jsou, kde mohou být,
C Ami D7 G
dívky je tu během dne otrhaly do jedné,
F C Dmi G C
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?

2. Řekni, kde ty dívky jsou, co se s nima mohlo stát,
řekni, kde ty dívky jsou, kde mohou být,
muži si je vyhlédli, s sebou domů odvedli,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?

3. Řekni, kde ti muži jsou, co se s nima mohlo stát,
řekni, kde ti muži jsou, kde mohou být,
muži v plné polní jdou, do války je zase zvou,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?

4. A kde jsou ti vojáci, co se s nima mohlo stát,
a kde jsou ti vojáci, kde mohou být,
řady hrobů v zákrytu, meluzína kvílí tu,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?

5.=1.

S TEBOU MĚ BAVÍ SVĚT

C **Ami**
Když jsem byl ještě malej kluk, nosil jsem péro, šíp a luk,
Dmi **G**
teď už mě praky nebaví myslim na holky toulavý (hlavně v noci).

Úvozem voněl modrej bez, pod keřem únavou jsem kles,
proč už mě Emča nebaví, znám jiný holky toulavý (hlavně v noci).

C
R: S tebou mě baví svět, má milá Emčo,
G
já bych tě láskou sněd, má sladká Emčo,
s tebou mě baví svět má sladká Emčo,
F **C**
já bych tě láskou sněd (hlavně v noci).

U chajdy oheň plápolá, do bytu skřítek zavolá,
proč už tě holky nebaví, máš radši boty toulavý (hlavně v noci).

V rybníce kváká hejno žab a já sním o královně Mab,
proč už mě Hanča nebaví, znám jiný holky toulavý (hlavně v noci).

R: S tebou mě...

SBOHEM, GALÁNEČKO - VLASTA REDL

G Emi Ami D^7 G A^7
1. Sbohem, galánečko, já už musím jíti,
D Hmi Emi A^7 D
sbohem, galánečko, já už musím jíti,
Ami D G Ami D^7 G Ami D^7 G
kyselé vínečko, kyselé vínečko podalas' mně k pití,
Ami D G C D^7 G Emi Ami D^7 G
kyselé vínečko, kyselé vínečko podalas' mně k pití.

2. [: Sbohem, galánečko, rozlučme sa v pánu, :]
[: kyselé vínečko kyselé vínečko podalas' mně v džbánu. :]

3. [: Ač bylo kyselé, přecaj sem sa opil, :]
[: eště včil sa stydím, eště včil sa stydím, co sem všecko tropil. :]

4. [: Ale sa něhněvám, žes' mňa ošidila, :]
[: to ta moja žízeň, to ta moja žízeň, ta to zavinila. :]

SKŘÍTKOVÉ, ZEDNÍCI

C F C G
Skřítkové tesaři vylezte z mechu,
C F C G
skřítkové tesaři vylezte z mechu.

C C7 F G
Chopte se náčiní, postavte střechu,
C C7 F G
chopte se náčiní, postavte střechu.

Skřítkové ze skal a skřítkové z lesa,
skřítkové ze skal a skřítkové z lesa.

Pila ať pracuje, sekera tesá,
pila ať pracuje, sekera tesá.

Skřítkové zedníci zanechte spánku,
skřítkové zedníci zanechte spánku.

Vezměte kladívko, lžíci a fanku,
vezměte kladívko, lžíci a fanku.

Písek se červená, vápno se bělá,
písek se červená, vápno se bělá.

Brána je zřícená, ať stojí celá,
brána je zřícená, ať stojí celá.

SLADKÉ MÁMENÍ

```
                    G                D

R. Sladké mámení, chvíle závrátí,
          D7                C      G
  střípky zázraků, které čas už nevrátí.
      G                     D
  Sladké mámení, dálek lákavých,
    D7                      C      G
  vůně snů těch starých snů nádherných.

  D                                        C
1. Léta tryskem pádí, čas nikoho příliš nešetří,
  D                                          G
  rychle k městu zády nebo jako v mládí na Petřín,
  D                                       Ami
  žádné jízdní řády, žádný shon a žádné závětří,
     C
  vytáhnout z tajných skrýší sny,
                      D          D7
  ten starý song pořád nejlíp zní.
R.

2. Kvést jak jarní louka, uspořádat tajnou výpravu,
  plout, kam vítr fouká, pryč od nudných vod a přístavů
  a do slunce se koukat, všechny trable házet za hlavu,
  být jak pták, vznést se k oblakům, dát nový lak oprýskaným snům.
R.
```

STATISTIKA

D
1. Je statisticky dokázáno, že slunce vyjde každé ráno
a i když je tma jako v ranci, noc nemá celkem žádnou šanci.

G A D Hmi
R: [: Statistika nuda je, má však cenné údaje,
G A G D
neklesejte na mysli, ona nám to vyčíslí. :]

2. Když drak si z nosu síru pouští a Honza na něj číhá v houští,
pak statistika předpovídá, že nestvůra už neposnídá.

R:

3. Tak vyřiďte to ctěné sani, že záleží to čistě na ní,
když nepustí ji choutky dračí, tak bude o hlavičky kratší.

TRPASLIČÍ SVATBA

G C G
V lese, jó v lese na jehličí,
A D7
koná se svatba trpasličí,
G C H7
žádná divná věc to není,
C C#dim G emi A D7
Šmudla už má po vojně a tak se žení.

Malou má ženu, malinkatou,
s malým věnem, malou chatou.
Už jim choděj' telegrámky,
už jim hrajou Mendelssohna na varhánky.

G D G
Protože láska, láska, láska v každém srdci klíčí,
D G
protože láskou hoří i to srdce trpasličí
D G
a kdo se v téhle věci jednoduše neopičí,
D G D D7
ten ať se dívá, co se děje v lese na jehličí.

Mají tam lásku, jako trámek,
pláče tchýňka, pláče tchánek,
štěstíčko přejou mladí, staří,
v papinově hrníčku se maso vaří.

Pijou tam pivo popovický, (ale jen malý),
Šmudla se polil, jako vždycky,
Kejchal kejchá na Profouse,
jedí hrášek s uzeným a nafouknou se.

Protože láska, láska, láska v každém srdci klíčí,
protože láskou hoří i to srdce trpasličí
a kdo se v téhle věci jednoduše neopičí,
ten ať se dívá, co se děje v lese na jehličí.

V lese, jó v lese na jehličí,
koná se svatba trpasličí,
žádná divná věc to není,
Šmudla už má po vojně a tak se žení.

TŘI ČUNÍCI

C
1. V řadě za sebou tři čuníci jdou,
Ami
ťápají si v blátě cestou-necestou,
Dmi G
kufry nemají, cestu neznají,
Dmi G
vyšli prostě do světa a vesele si zpívají: uí uí uí ...

2. Auta jezdí tam, náklaďáky sem,
Tři čuníci jdou, jdou rovnou za nosem,
ušima bimbají, žito křoupají,
vyšli prostě do světa a vesele si zpívají: uí uí uí ...

3. Levá, pravá - teď!, přední, zadní - už!,
tři čuníci jdou, jdou jako jeden muž,
lidé zírají, důvod neznají,
proč ti malí čuníci tak vesele si zpívají: uí uí uí ...

4. Když kopýtka pálí, když jim dojde dech,
sednou ke studánce na vysoký břeh,
ušima bimbají, kopýtka máchají,
chvilinku si odpočinou, a pak dál se vydají: uí uí uí ...

5. Když se spustí déšť, roztrhne se mrak,
k sobě přitisknou se čumák na čumák,
blesky bleskají, kapky pleskají,
oni v dešti, nepohodě vesele si zpívají: uí uí uí ...

6. Za tu spoustu let, co je světem svět,
přešli zeměkouli třikrát tam a zpět
v řadě za sebou, hele, támhle jdou,
pojďme s nima zazpívat si jejich píseň veselou: uí uí uí ...

TŘI KŘÍŽE - HOP TROP

Dmi C Ami
1. Dávám sbohem všem břehům proklatejm,
Dmi Ami Dmi
který v drápech má ďábel sám,
C Ami
bílou přídí šalupa My Grave
Dmi Ami Dmi
míří k útesům, který znám.

F C Ami
R: Jen tři kříže z bílýho kamení
Dmi Ami Dmi
někdo do písku poskládal,
F C Ami
slzy v očích měl a v ruce, znavený,
Dmi Ami Dmi
lodní deník, co sám do něj psal.

2. První kříž má pod sebou jen hřích,
samý pití a rvačky jen,
chřestot nožů, při kterým přejde smích,
srdce-kámen a jméno Stan.

R:

3. Já, Bob Green, mám tváře zjizvený,
štěkot psa zněl, když jsem se smál,
druhej kříž mám a spím pod zemí,
že jsem falešný karty hrál.

R:

4. Třetí kříž snad vyvolá jen vztek,
Fatty Rogers těm dvoum život vzal,
svědomí měl, vedle nich si klek'
Rec: Snad se chtěl modlit.
Vím, trestat je lidský, ale odpouštět je božský.
Snad mi tedy Bůh odpustí.

R: Jen tři kříže z bílýho kamení
jsem jim do písku poskládal,
slzy v očích měl a v ruce, znavený,

lodní deník,a v něm, co jsem psal
...

UKOLÉBAVKA

Ami C G Dmi
1. Máš už spát, klidně spát,
C E^7 Ami
sen ti vrátka otevírá,
Ami C G Dmi
máš už spát, klidně spát,
C E^7 Ami
křídlem noc únavu stírá.

C Fmaj^7
R: Už ovečky jdou tajemnou tmou,
C E^7 Ami
flétna jim tichounce zpívá,
C G Dmi
máš už spát, klidně spát,
C E^7 Ami
sen ti vrátka otevírá.

2. Vím, právě vyplouváš na jezero snů,
mírný vánek loďku hýčká,
snad v dálce uvidíš křišťálový klíč,
tím ti den odemkne víčka.

Ami C G Dmi
R: + máš už spát, klidně spát,
C E^7 Ami
sen ti vrátka otevírá ...

VEČERNÍČEK

C
1. Dříve, než nám klesnou víčka těsně před spaním,
uvidíme Večerníčka, jak se uklání,
F C F C
pokud vám není moc, dobrý večer, dobrou noc,
G C
zamává čepičkou,
F C F C
z kouzelných hromádek hází lístky pohádek
G C
maličkou ručičkou.

2. Nežli Brouček složí krovky, než by řekl "smím?",
z televizní obrazovky krokem Rumcajzím
loupežník vykročí, s každým pánem zatočí,
Manku má copatou,
zahvízdá, zapíská, vždycky najde Cipíska
bradu má vousatou.

3. Červená se muchomůrka, letí motýlek,
v trávě sedí Vochomůrka, vedle Křemílek,
zkoumají pravidla, jak se vaří povidla,
vařečkou míchají,
kdopak dřív uteče, než jim hrnec přeteče,
to se nás neptají.

4. Méďa Béďa honí v lese vlka-zloděje,
Míček Flíček rozbil okno, nic se neděje,
opičák Hup a Hop řídí loď a barví strop,
najedou na útes,
všechno zná, všechno ví, všechno zdárně vyřeší
chytrý pes maxipes-Fík.

Z MECHU A KAPRADÍ

G D G C
Vy ten dům snad líp nežli já budete znát
G A7 D D7
střecha šikmá má z jehličí trám
G D G C
cestu znám jen já ale vám prozradím rád
G D7 G C G
jak se chodí z té chaloupky k nám.

G Hmi C D
Z mechu pár kroků dál přes dvě pápěří
G Hmi D D7
stéblo trávy a háj z mravenčích klád
G D G C
cestu znám jen já ale vám řeknu ji rád
G D G C G
ať struny dětství v nás dál mohou hrát.¨

ZUZANA

G D
1. Přicházím až z Alabamy se svým banjem sám a sám
G D G
a teď jdu do Louisiany navštívit svou milou tam.

C G D
R: Ó, Zuzano, Zuzano, mám tě rád
G D G
přicházím z tý velký dálky k vám, na banjo budu hrát.

2. Slunce praží, z nebe hromy hřmí, můj cíl je dalekej,
jenže láska má mě provází, Zuzano, neplakej.

R:

3. Včera v noci měl jsem krásnej sen, a teď ho povím vám:
zpíval jsem Zuzaně pod oknem, Zuzano, rád tě mám.

R:

4. Zuzana se z okna vykloní a šátkem zamává,
vzdychne, slzu z oka uroní, ach, neplač, lásko má.

R: